

सर्वदा सतस्मिन् काले मिथि दिने च बली । अन्ये परे
रविगुरुसिता अङ्गि दिने बलिनः । क्रूराः पापाः पा-
गुक्ताः बल्लभपक्षे, लणपक्षेऽपि क्रूरो बलवान् भवति
यवनेश्वरः “मासे तं शुक्ले प्रतिपत्प्रवृत्ते पूर्वे शशी-
मध्यबली दद्यात् । अंशे द्वितीयेऽत्यबलस्तृतीये सौम्यैस्तु
दृष्टो बलवान् सदैवेति” सितगताः शुक्लपक्षे स्थिताः सौ-
म्याः बलिनः । हयनेति द्वे अयने प्रमाणं यस्य हयनं
तत्तु वर्षं स्ववर्षं आत्मीयवर्षं, यो गृहो यत् वर्षं अधि-
पतिः स तत् बलवान् स्वदिवसे आत्मीयवासरे स्वहो-
रावां कालहोरायाम् । तथा स्वमासे यस्मिन् मासे
योऽधिपतिः स तत् बली हयनदिवसहोरासासानां ये
अधिपतयस्तैर्गृहेः कालबलोपेतैरुपलक्षणीयम् । ते
कालबलोपेता इत्यर्थः केचिद्द्वयनदिवसहोरासास-
पैरिति पठन्ति अन्ये स्वदिवससमहोरासासपैरिति पठन्ति
य एवमपरः पाठः एतेषु कालेषु सर्वे एव बलिनो भवन्ति
एतत् गृहाणां कालवीर्यम् । एतेषामन्यतमेन संयुक्तः
कालबलसम्पन्नो भवति । शक्रगुगुचराद्या इति सादयो
वर्णाः आद्या येषाम् ते शकाराद्यः शनैश्वरः सर्वभ्यो
बलहीनः कुकाराद्यः कुजः भौमः शनैश्वराङ्गलवान् ।
बुकाराद्यो बुधः स भौमाङ्गलवान् युकाराद्यो गुरुः स-
बुधाङ्गली, युकाराद्यः शुक्रः स जीवाङ्गली चकाराद्यश्चन्द्रः
स शुक्राङ्गली रकाराद्यो रविः स चन्द्राङ्गलीति । एत-
द्गृहाणां नैसर्गिकबलम् । यथादेवनेन स्वल्पजातके
उक्तम् “मन्दारसौम्याः कपतिसितचन्द्राकां यथोत्तरं
बलिनः । नैसर्गिकबलमेतत्तुलसास्ये स्यादधिकचिन्तेति” ।
यदा गृहाणां गृहयोर्बली बलसाम्यं भवति तदा बलाधि-
क्यम् अधिकवीर्यवत्ता संयेति । अत्राचार्येण चतुःप्रका-
रस्य फलं नोक्तं तच्चान्यशास्त्राज्ज्ञेयते तथा च चाराव-
ल्याम् “उच्चबलेन समेतः परां विभूतिं स्वगः प्रसाधयति ।
स्वतिकोणबलः पुंसां साचिच्यं बलपतित्वं वा । स्वर्ष-
बलेन च सङ्गितः प्रसूतधनधान्यसंपदाक्रान्तम् । मिल-
बलसंयुक्तो जनयति कीर्त्यान्वितं पुरुषम् । तेजस्विनमिति
सुखिनं सुस्थिरविभवं नृपाञ्च स्वधनम् । स्वनशांगक-
बलयुक्तः करोति पुरुषं प्रसिद्धं च” । सृष्ट्यजातके चोक्तम्
“बलवान्मित्रस्वप्न होञ्च नशांशकेष्वीक्षितः शुभेसापि । च-
न्द्रसितौ स्त्रीक्षेत्रे पुरुषक्षेत्रोपगाः शेषाः” इति तत् शुभ-
दृष्ट्यादिफलं तावत् “शुभदर्शनवत्सङ्गितः पुरुषं कुर्वीदना-
न्वितं प्लवतम् । शुभं प्रधानमखिलं सुरुपदेहं च सौम्यं

च । पुंस्त्रीभवनबलेन च करोति जनपूजितं कलाकुश-
लम् । पुरुषं प्रसन्नचित्तं कर्तुं परलोकभीतञ्च” आशा-
बलसमवेतो नयति स्वदिशं नभश्चरः पुरुषम् । न
न्या यस्य विभेषणवाहनसौख्यान्वितं कुर्वते । कचिद्राज्यं
कचित्पक्षां कचिद्दृष्ट्यं कचिद्व्याघ्रः । ददाति विहगचिन्तं
चेष्टायोर्यसमन्वितः । वृत्तिगणस्तु महावीर्याः शुभा राज्य-
प्रदाः स्वगाः । पापा व्यसनदाः पुंसां कुर्वन्त च दृष्टाटनम् ।
स्वस्थं शरीरसमागमसुखमाह्वययवलेन विदधाति ।
शुभमनुवं विहगेन्द्रो राज्यं च विनिर्जितारतिम् ।
रात्रिदिवाबलपूर्वैर्मृगजलाभेन शौर्यपरिदृष्ट्वा । मलि-
नयति शत्रुपक्षं भुञ्जति लक्ष्मीं नभश्चरैः पुरुषः । द्विगुणं
द्विगुणं ददुर्वीर्याधिपमासदिवसहोरेणाः । कुर्युर्दृष्ट्वा
सौख्यं स्वदगात् धनं च कीर्तिञ्च । पक्षबलाद्दिपुनाशं
वराम्बरहस्तिसम्पदं ददुः । स्त्रीजनकभूमिलाभं कीर्तिञ्च
शशाङ्कधवलतराम् । सकलबलभारभरिता निर्मलकर-
जालभासुराः सततम् । राज्यं स्वगा विदध्युः सौख्यञ्च
मनोरयातीतम् । आचारसौख्यशुभशोचयुताः सुह-
पास्ते जस्विनः कृतविदो द्विजदेवभक्ताः । सदस्वसात्यजन-
भूषणसंप्रियाश्च सौम्यगृहैर्बलयुतैः पुरुषा भवन्ति । लुब्धाः
कुतर्भनिरता निजकार्यनिष्ठाः पापान्विताः सकलहास
तमोऽभिभूताः । क्रूराः शठा बधरता मलिनः कृतघ्नाः
पापगृहैर्बलयुतैः पिशुनाः क्रूरपाः । पुंराशिषु गृहेन्द्रे-
धीराः संग्रामकाङ्क्षिणो बलिनः । निःस्नेहाः सुकोराः
क्रूरा मुखैर्ब जायन्ते । युवतिभवनस्थितेषु च सदवः
संग्रामभीरवः पुरुषाः । जनकुसुमवस्त्रनिरताः सौम्याः
कलहैः सुसंयुक्ताः इति “एतत्सर्वं सुगमम्” भट्टोत्पलः ।
ताजकोक्तस्वगवत्वं च पञ्चवर्गीगव्दे हादगहादशवर्गी-
गव्दे च वक्ष्यते । [होहयेन देवे गुडोदनादौ द्रव्ये ।
ग्रहबलि पुं चतुर्व्यर्थे इतः । गृहयत्ने यक्ष्यमाणे गृ-
ग्रहभक्ति स्त्री इतः । गृहाणां विभागरूपे देशपुरुषद्रव्यादि
भेदे सा च दृष्टः १६ अ० उक्ता यथा
रवेः—“प्राङ्मूर्धदार्धशेषोऽङ्गुष्ठद्वयः कलिङ्गवाह्नीकाः ।
शक्यवनमगधश्वरप्राग्ग्योतिषचीनकास्त्रोकाः । मेक-
लकिराताटविका बहिरलः शैलजाः पुलिन्दाश्च । द्रवि-
डानां प्राग्धर्मं दक्षिणकुलं च यमुनायाः । चम्पौदुम्बर-
कौशास्त्रिचेदिविन्ध्याटवीकलिङ्गाश्च । पुण्ड्रा गोलाङ्गूल-
त्रीपर्वतवर्जमानाश्च । इजुमतो त्वय तत्तारपारतकान्ता-
रगोपनीजानाम् । त्वपधान्यकुतश्चकनकदहनविषम-